

Nr 30.

Utlåtande i anledning av väckt motion om vidgad användning av epidemivårdsanstalter och truppförbands sjukhus.

I en inom första kammaren väckt, till lagutskott hänvisad motion, nr 85, vilken behandlats av andra lagutskottet, har herr *Thun, Fritjof*, hemställt »att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära en skyndsam utredning dels beträffande sådan ändring eller komplettering av epidemilagen att, utan att kravet på beredskap mot de smittsamma sjukdomarna efter-sättes, användning av epidemivårdsanstalt eller avdelning därav för vård av akut sjuka, konvalescenter och kroniskt sjuka medgives, dels beträffande ökade möjligheter att utnyttja truppförbands sjukhus för civila».

Beträffande de skäl motionären anfört till stöd för sin hemställan får utskottet hänvisa till motionen.

Efter samråd med andra lagutskottet har statsutskottet vid behandlingen av anslagsposten »Bidrag till driften av epidemivårdsanstalter» under elfte huvudtiteln i årets statsverksproposition berört de av motionären upptagna spörsmålen. Statsutskottet anför i sitt av riksdagen godkända utlåtande nr 11 (punkt 61) bl. a. följande.

Utskottet vill härom framhålla, att enligt kungligt brev den 7 maj 1943 bemyndigande lämnats *dels* medicinalstyrelsen *och dels* epideminämnderna att medgiva tillfällig användning av epidemivårdsanstalt för annat sjukvårdsändamål. Sålunda äger medicinalstyrelsen, med iakttagande av i brevet närmare angivna villkor och bestämmelser, att, efter framställning av vederbörande epideminämnd, medgiva tillfällig användning av epidemisjukhus eller avdelning av sådant sjukhus för vård av lättskötta sinnessjuka, tuberkulossjuka eller andra av kronisk sjukdom lidande personer. Epideminämnderna äger, likaledes med iakttagande av i brevet närmare angivna villkor och bestämmelser, att efter samråd med vederbörande förste provinssiäläkare eller förste stadsläkare medgiva tillfällig användning av epidemisjukhus eller avdelning av sådant sjukhus för vård av akut sjuka med annan smittsam sjukdom än de i 2 § epidemilagen nämnda, av lindrigt men dock sjukhusvård behövande sjuka eller av konvalescenter. Vad i nämnda brev föreskrivits skall enligt kungligt brev den 6 maj 1949 gälla även epidemisjukstuga.

Av det anförda framgår, att någon ändring eller komplettering av epidemilagen icke erfordras för att tillgodose motionärens önskemål i vad de avser epidemivårdsanstalter.

Vad angår frågan om utredning beträffande ökade möjligheter att utnyttja truppförbands sjukhus för civila ha riksdagens revisorer under § 6 i berättelsen över den år 1952 verkställda granskningen lämnat en redogörelse

för beläggningen på förbandssjukhusen och i anslutning därtill uttalat sig för utredningar och initiativ med syfte bl. a. att bereda ökade möjligheter att utnyttja förbandssjukhusen för den civila sjukhusvården. I utlåtande, nr 102, över revisorernas berättelse framhåller statsutskottet, att möjligheter torde föreligga att bättre utnyttja åtminstone en del förbandssjukhus genom att upplåta dem för vård av jämväl civila patienter. Statsutskottet fortsätter:

I likhet med revisorerna anser därför utskottet att dessa möjligheter böra tillvaratagas, även om utskottet ingalunda förbiser de praktiska svårigheter som äro förbundna med en dylik anordning. En lösning av frågan torde emellertid i hög grad kunna underlättas, därest reglerande bestämmelser centralt fastställas till ledning för det mellan vederbörande parter erforderliga samarbetet. Enligt utskottets mening bör det ankomma på försvarets sjukvårdsstyrelse att i samråd med medicinalstyrelsen och svenska landstingsförbundet utarbeta sådana bestämmelser, vilka sedan få läggas till grund för konkreta överenskommelser i varje särskilt fall mellan de militära lokalmyndigheterna och huvudmännen för den civila sjukhusvården.

Statsutskottet hemställer, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anholder, att Kungl. Maj:t måtte föranstalta om åtgärder i det av utskottet angivna syftet.

Utskottet.

Utskottet anser i likhet med statsutskottet, att någon ändring eller komplettering av epidemilagen icke erfordras för att tillgodose motionärens önskemål i vad de avse epidemivårdsanstalter. Vad beträffar utnyttjandet av förbandssjukhusen torde motionärens syfte tillgodoses genom vad statsutskottet i sitt utlåtande i anledning av riksdagens revisorers berättelse här om föreslagit.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,
att förevarande motion, I: 85, icke måtte föranleda någon
riksdagens åtgärd.

Stockholm den 7 maj 1953.

På andra lagutskottets vägnar:

DAVID NORMAN

Vid detta ärendes behandling ha närvarit

från första kammaren: herrar Norman, Nils Elowsson, Sunne, Wistrand, Nerman, Bengtsson, Axel E. Svensson och Nils Theodor Larsson; samt

från andra kammaren: herr Nilsson i Göteborg, fru Västberg, herrar Hagård, Lundberg, Carlsson i Bakeröd, Andersson i Alfredshem, Rimmerfors och Königson.